

3 brev til forlegger Ernst Bojesen og Vilhelm Møller.

Kilde: Arne Hannevik [red.]: *Sigbjørn Obstfelder. Brev*. Utgitt av Det norske språk- og litteraturselskap, 2016.

Det er registrert tre brev fra Obstfelder, datert Fevik sommeren 1899. To av disse er sendt til forleggeren Ernst Bojesen og forfatteren og publisisten Vilhelm Møller, gjengitt nedenfor. Et tredje er sendt til Tyra Bentsen og gjelder høyst sannsynlig arbeidet med det som skulle bli hans siste bok "En præsts dagbog", som han rakk å ferdigstille før han døde av tuberkulose sommeren 1900. Etter oppholdet på Fevik gjennomførte Obstfelder, sammen med sin kone, en strabasios fottur fra Setesdal til Stavanger. Når han er fremme skriver Obstfelder et svarbrev til Vilhelm Møller. Dette er gjengitt nedenfor. Brevet som er bundet med i "Korset" er uregistrert og utgjør et lite "missing link" i den kjente korrespondansen med Bojesen og Møller.

1) Forlæggeren Herr Ernst Bojesen! København.

Den skizze herr Vilhelm Møller havde udtalt ønske om og foreskrevet emnet for, tog for store dimensioner for mig. Det er første gang jeg har skullet skrive på bestilling og det skal blive den sidste, jeg forsøger. Jeg blev ikke færdig efter de bestemte otte dage, d.v.s. kunde ikke opdrive lyst til at fortsætte. Men da jeg havde modtaget det forskud, syntes jeg ikke det gik an, ikke at sende noget, og ventet nogle dage. Så blev jeg desværre syg, har ligget og har ikke kunnet arbejde.

Jeg kan da nu blot med beklagelse meddele Dem, at jeg får sende de 50 kroner tilbage, såsnart jeg har fået udbetalt den første termin af et mig tilstået stipendium, hvilket vil ske i den nærmeste fremtid.

Det fragment jeg har skrevet sender jeg imorgen til herr Vilhelm Møller, forat det kan sees, at jeg har gjort, hvad jeg har kunnet. Jeg kan levere skizzen, men ikke efter nogen opgivne otte eller fjorten dage (allerede dét var nok til at gjøre det umuligt for mig, viste det sig) – men dét kan «Juleroser» ventelig ikke være tjent med. Derfor må jeg vel heller sende forskudet tilbage og anvende andetsteds det stykke, som måske ikke i noget fald vilde behage redaktionen.

– Det er første gang, jeg er kommet ind i noget sådant, og det har pint mig meget. Jeg tænkte, at netop når jeg selv gav ord på at gjøre færdig stykket, og gjøre det færdigt inden en vis tid, måtte jeg kunne drive mig selv dertil. Det viste sig ikke at kunne gå. Jeg er endog bange, at havde jeg intet lovet, havde jeg deiligt kommet til at skrive stykket, og dét i en fart. Jeg ligger altså ikke for bestillinger.

Med megen bøn om undskyldning

Deres ærbødige
S. Obstfelder.

p.t. Fevig, pr. Grimstad.
4/6 99.

2) Herr Vilhelm Møller! København.

Så langt som det indlagte manuscript viser, kom jeg på den fortælling, som formed sig for mig efter de af Dem opgivne ord i Deres skrivelse, – måske misforståede, – da jeg indså, at det måtte blive for vidtløftigt rimeligvis for «Juleroser». Der havde jo formet sig for mig en bestemt idé, men jeg tænkte mig, at jeg skulde kunne omforme den til større korthed. Dispositionen til dette var ikke kommet hos mig, da jeg blev syg, og måtte lade alt arbejde ligge. Således er tiden gået, medens jeg hver dag har været pint ved det løfte jeg havde givet. Jeg har aldrig før forsøgt at skrive på bestilling, og indser nu, at jeg aldrig mer bør forsøge det, at det ikke ligger for mig. Det gjaldt for mig dengang meget at få en smule penge og derfor påtog jeg mig hvervet i det håb, at jeg måtte kunne drive mig selv til det, der var lovet. Den påbegyndte skitse kommer jeg til at fuldende, men den vil vel bli for lang for formålet, ligesom redaktionen vel heller ikke kan vente. Desuden finder jeg det mer og mer høist sandsynligt, at det ikke er dét, De har ønsket, som kommer frem i det vedlagte stykke. Jeg har sendt det med for at attestere min forklaring.

Med undskyldning
i Ærbødighed
S. Obstfelder.

5/6 99 Fevig pr. Grimstad.

3) Forfatteren Herr Vilhelm Møller!

Jeg beklager, at en længere fodtur har bevirket, at jeg først nu har modtaget Deres venlige brev. Jeg vil gjerne forsøge at fuldende skitsen snarest mulig og skal så sende den; hvis det så er forsent, kan den vel bruges senere eller andetsteds. Jeg havde selv tænkt at forkorte meget. Det jeg sendte Dem var blot udkast.

I ærbødighed
S. Obstfelder.

Stavanger 19/8 99.